

I. Zaobljuba v FSR

Povzetek in komentar predavanja »Zaobljuba v FSR ó dar in obveznost« (14 ó 16) patra Felice-ja Cangelosi-ja, OFM Cap. ó pripravlja Ewald Kreuzer, FSR

(14) Svetega Fran i-ka Asi-kega »je Kristus navdihoval in mu bil sredi- e flivljenja z Bogom in ljudmi.« (Vodilo 4). To je posredna vzpodbuda vsem tistim, ki naredijo zaobljubo v FSR, da ga posnemajo. Za Fran i-kove brate in sestre pomeni slediti Kristusu, poistovetiti se z njim; to je izvr-iti dolfnost sprejeto na dan zaobljube, da bomo izpolnjevali evangelij po zgledu svetega Fran i-ka tako, da bomo zvesto sledili vsem zahtevam evangelija v vseh podrobnostih in do konca svojega flivljenja, torej do smrti, ko bomo delefni evangeljskih obljud. Za svetega Fran i-ka je bil Jesus sredi- e njegovega flivljenja. Neprenehoma je premi-ljeval njegovo flivljenje, od rojstva v Betlehemu do smrti na kriflu v Jeruzalemu. Kristusov evangelij je tudi za nas neusahljiv vir veselja, upanja in miru.

(15) Evangeljsko sporo ilo nas kmalu po za etku poziva k spreobrnenu: » as se je dopolnil in Boffje kraljestvo se je pribliflalo. Spreobrnite se in verujte evangeliju!« (Mr 1,15). Spokorni-ka dimenzija je v srcu evangelija in je bistvena za flivljenje po evangeliju. Ko svetni fran i-kovci obljudijo, da bodo fliveli po evangeliju na temelju njihove izvirne karizme, se isto asno obveflejo fliveti spokorno.

» Kot %pokorni bratje in sestre% naj prili ijo svoj na in mi-ljenja in ravnanja Kristusovemu s pomo jo dokon nega in popolnega spremenjenja, ki ga evangelij imenuje %spreobrnjenje% in je zaradi love-ke slabosti potrebno vsak dan.« (Vodilo 7)

(16) Obrednik FSR govori o »posvetitvi, ki jo flivimo v svetu« in o »volji fliveti v svetu in za svet« (Obrednik/Predgovor 14 a,). Svetno stanje ali posve enost in svet so bistvenega pomena za pravilno razumevanje posebne istovetnosti svetnih fran i-kovcev in njihovega svojskega poslanstva, ki izhaja iz njihove zaobljube. Svetnost ozna uje nek bivanjski in drufbeni poloflaj: biti v svetu kot ustvarjeno love-ko bitje in kot skupnost mofl in flena, upo-tevajo zemljepisne, kulturne in drufbene razmere, v katerih smo se rodili ali v katerih flivimo.

Svetnost (sekularnost) pridobimo fle ob rojstvu in ni stvar svobodne izbire vsakega posameznika. lovek ne postane sekularen ampak se tak rodi. Obstaja pa -e teolo-ki vidik. Svetnost izhaja iz sprejemanja Boffjega posega v love-ko zgodovino in iz njegovega »Bodi!« in se izrafla v prepoznavanju sveta (saeculum), v katerem deluje Duh z namenom, da bi vse stvari vrnil h Kristusu. Bitje in dejavnost laikov in svetnih fran i-kovcev se postavlja v ta kontekst »sveta«. Boffji na rt je spreminjanje na-ega sveta po Svetem Duhu, ki deluje v nas in po nas. Ne moremo torej govoriti o »slabem« svetu, kajti Bog »se je ozrl na svoje ljudstvo in mu pripravil odre-enje.« (Lk 1,68)

Vpra-anja za premi-ljevanje in pogovor v bratstvu

1. Kaj pomeni »izpolnjevati evangelij po zgledu svetega Fran i-ka«?
2. Zaradi katerega dejstva svetni fran i-kovci flivijo resni no »spokorno flivljenje«?
3. Kateri vidiki potrjujejo sekularnost svetnih fran i-kovcev?

II. Post kli e k spreobrnitvi in potrditvi duhovne istovetnosti FSR

p. Amando Trujillo Cano, TOR

Kdo gre rad v pu–avo? Splo–no vzeto iti v okolje, kjer skoraj ni flivljenja, ni posebno privla no, eprav je to izkustvo pogosto omenjeno v Pismih in teolo–ko zelo smiselno ó spomnimo se Mojzesa in Hebrejcev med eksodusom, prerokov Elije in Ezekielja, Janeza Krstnika in Jezusa ter mnogih drugih velikih boffjih prijateljev. Zgled in izkustvo teh velikih osebnosti, ki so v pu–avi duhovno dozorevale, je za katoli ane in druge kristjane mo no osebno povabilo, da ob vstopu v –tiridesetdnevni post najdemo as in prostor ter dopustimo prodreti Boffji besedi v najve je globine na–ih src in du– e se bomo tako odprli delovanju milosti Svetega Duha, se bomo poniflno in resni no ljube e vrnilo k svojemu Bogu. Ko bomo vstopili v »pu–avo« svojega spreobrnjenja, nam bo dana priloflnost po–teno spoznati svoje slabosti in nezvestobo do Boga in do Boffjega kraljestva... Kar pa je –e pomembnej–e: ponovno bomo za utili svojo istovetnost z Boffjim ljudstvom in spoznali, kako si moramo na novo prizadevati v vsej polnosti fliveti evangelij Jezusa Kristusa.

Svetni fran i–kovci so fle od najstarej–ih asov fran i–kovskega gibanja v 13. stoletju poznani kot spokorni bratje in sestre, zato so posebno povezani s tem spokornim postnim asom. Celove , njihova spokorni–ka istovetnost presega samo liturgi no obdobje, ker mora biti ukoreninjena prav v sredi–u njihovih flivljenj in jih vzpodbuja prilagoditi Jezusu celotno njihovo bivanje. Vodilo OFS dolo a:

»Kot %pokorni bratje in sestre% naj v mo i svojega poklica in spodbujeni od notranje razgibanosti evangelija prili ijo svoj na in mi–ljenja in ravnanja Kristusovemu s pomo jo dokon nega in popolnega spremenjenja, ki ga evangelij imenuje %preobrnjenje% in je zaradi love–ke slabosti potrebno vsak dan. Na tej poti obnove je zakrament sprave prednostno znamenje O etovega usmiljenja in vir milosti.« (Vodilo 7)

len 13 Generalnih konstitucij FSR lahko razumemo kot razlago tega lena Vodila. Dolo a stalno spreobra anje kot bistveno sestavino fran i–kovskega poklica in navaja nekaj na inov (sredstev), kako ga razvijamo osebno ali v bratstvu: »...poslu–anje Boffje besede, molitveno bogosluffje, prenova flivljenja, duhovne vaje, pomo duhovnega svetovalca in spokorna bogosluffja.« (GK 13,1) Ta raznolikost sredstev, ki gotovo niso edina, je potrebna, da vklju imo v proces spreobra anja vse sfere na–ega flivljenja. len GK 13,2 , na primer, izpostavlja, da mora na–o ljubezen in skrb za preново Cerkev spremljati osebna in skupna prenova, in nas opominja, da so dela ljubezni do bratov in sester sad spreobrnjenja. Konstitucije nadalje ponujajo pomembne kriterije za razlo evanje in dejavnost v oziru »spokornih del, kakor sta post in vzdrflnost od mesnih jedi« in razgla–ajo »naj jih spoznajo, cenijo in opravljajo po splo–nih cerkvenih navodilih.« (GK 13,3)

Zaklju imo z nekaj mislimi svetega Fran i–ka Asi–kega, hkrati izzivalnimi in resni nimi, iz Pisma vsem kristjanom: »Ljubimo torej Boga in ga molimo s istim srcem in isto du–o... [...]Razen tega obrodimo vredne sadove spokoritve. Ljubimo svoje bliflnje kakor sami sebe in e jih kdo no e ljubiti kakor sam sebe, naj jim vsaj ne stori ni zlega, marve naj jim dela dobro.« (2FPKr 19...25-27)

Vpra–anja za premi–ljevanje in pogovor v bratstvu

1. Kako se trudimo za osebno in skupno preново in katere so razli ne sfere na–ega flivljenja, ki jih moramo upo–tevati?
2. Kako na–e krajevno bratstvo razume in kako uresni uje dobrodelno dejavnost?
3. Katera sredstva nam pomagajo razviti proces stalnega spreobra anja?

III. e feli–gojiti mir, varuj stvarstvo

Poudarki iz poslanice papefa Benedikta XVI. ob svetovnem dnevu miru 2010 ó pripravlja p. Amando Trujillo Cano, TOR

(11) »Vedno bolj je treba vzgajati za gradnjo miru, za en–i s –iroko zastavljenimi odlo itvami na osebni, drufinski, skupnostni in politni ravni. [...]Vlogo ozave– anja in vzgoje imajo –e na poseben na in razli ni subjekti civilne druffbe in nevladne organizacije [...] Poleg tega velja opozoriti na odgovornost *medijev* na tem podro ju in predlagati v navdih pozitivne zglede. Ukvarjanje z okoljem zahteva –iroko in globalno vizijo sveta, skupno in odgovorno prizadevanje za prehod od logike, osredoto ene na sebi ni nacionalisti ni interes, k viziji, ki bo obsegala potrebe vseh narodov. [...] V takem –irokem sobesedilu je priporo ljiivo, da bi bila prizadevanja mednarodne skupnosti, usmerjena v postopno razoroflitev in oblikovanje sveta brez jedrskega oroffja...«

(12) »*Cerkev je odgovorna za stvarstvo* in uti, da mora to odgovornost izvajati tudi na javnem podro ju za obrambo zemlje, vode in zraka, ki so dar Boga Stvarnika za vse, zlasti pa si mora prizadevati za obrambo loveka zoper nevarnost samouni enja. Uni evanje narave je namre tesno vezano na kulturo, ki oblikuje love–ko sobivanje, zato velja, da »*ko druffba spo–tuje* » *love–ka ekologija*«, *ima od tega korist tudi okoljska ekologija*«. Od mladih ni mogo e zahtevati spo–tovanja okolja, e jim druffina in druffba ne bosta pomagali spo–tovati same sebe. Knjiga narave je edinstvena, tako z vidika okolja kot tudi z vidika osebne, drufinske in socialne etike. Dolfnosti do okolja izhajajo iz dolfnosti do osebe same na sebi in v odnosu do drugih...«

(13) »Kon no ne smemo pozabiti izredno zgovornega dejstva, da mnogi najdejo tihoto in mir, se utijo prenovljene in okrepljene, kadar so v tesnem stiku z lepoto in harmonijo narave. Gre za neke vrste vzajemnost, ko v skrbi za stvarstvo ugotavljamo, da Bog preko stvarstva skrbi za nas. Po drugi strani pravilno pojmovanje lovekova odnosa do okolja ne vodi do absolutizacije narave, niti do tega, da bi jo imeli za pomembnej–o od same osebe. [...] Cerkev nasprotno vabi, da se vpra–anje zastavi na uravnoteflen na in, ob spo–tovanju »slovnice« (zakonitosti), ki jo je Stvarnik zapisal v svoje delo, ko je loveku zaupal vlogo varuha in odgovornega upravitelja stvarstva, ki je zagotovo ne sme zlorabljeni, pa tudi ne opu– ati.«

(14) » *e feli–gojiti mir, varuj stvarstvo*. Iskanje miru s strani vseh ljudi dobre bolje bo nedvomno olaj–ano s skupnim priznanjem odnosa med Bogom, ljudmi in celotnim stvarstvom. Razsvetljeni z Boffjim razodetjem in upo–tevajo izro ilo Cerkve kristjani nudijo svoj prispevek. Vesolje in njegova udesa pojmujejo v lu i O etovega stvariteljskega dela in odre–enjskega dela Kristusa, ki je s svojo smrtjo in vstajenjem spravil z Bogom, »kar je na zemlji in kar je v nebesih« (Kol 1,20). [...] Tega naj se zavedajo voditelji narodov in vsi, ki jih na kakr–ni koli ravni skrbi usoda love–tva. Varovanje stvarstva in udejanjanje miru sta resni nosti, ki sta medsebojno notranje povezani! Zato vabim vse vernike, naj gore e prosijo Boga, vsemogo nega Stvarnika in usmiljenega O eta, da bi sleherni moft in flena sprejela in fivela poziv: *e feli–gojiti mir, varuj stvarstvo*.«

Vpra–anja za premi–ljevanje in pogovor v bratstvu

1. Kak–na je po va–em mnenju vloga bratov in sester v FSR pri njihovem prizadevanju za mir oziraje se na okoljsko degradacijo?
2. Kako zaobljubljeni svetni fran i–kovci deleffimo pri odgovornosti Cerkve, da varuje zemljo, vodo in zrak kot Boffje darove, ki jih je Stvarnik namenil vsem nam?
3. Kako lahko vklju imo na–o »odgovornost do okolja« v na–e molitve in liturgijo?